

Θεία Λειτουργία στον Άγιο Δημήτριο Ξεχασμένης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© GerBekes IMBNK

Στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Ξεχασμένης με την ευκαιρία της επερχόμενης εορτής του Μεγαλομάρτυρος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο, το πρωί της Κυριακής 24 Οκτωβρίου.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Ὁ σπείρων φειδομένως φειδομέ-νως καί θερίσει, καί ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καί θερί-σει».

Τήν περασμένη Κυριακή ἀκούσα-με στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τήν παραβολή τοῦ Σπορέως. Ἀκούσαμε τόν Χριστό νά μιᾷ γιά τόν σπόρο τοῦ Θεοῦ λόγου, πού ἔσπειρε ὁ ἴδιος στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων μέ τό κήρυγμά του καί τόν ὁποῖο συ-νεχίζει νά σπέρνει ἡ Ἐκκλησία μας μέ τό ἔργο της, προκειμένου νά φυτρώσει καί νά βλαστήσει καί νά δώσει πλουσίους καρπούς, ἔργα δηλαδή ἀγάπης καί ἀρετῆς, πρὸς σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Δέν εἶναι ὅμως μόνο ὁ Χριστός καί ἡ Ἐκκλησία αὐτοί πού σπέρ-νουν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Κάθε ἄνθρωπος μπορεῖ νά γίνεи σπορέας τοῦ Θεοῦ σπόρου πρωτίστως στή δική του ψυχή. Διότι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δέν μᾶς εἶναι ἄγνωστος, δέν μᾶς εἶναι ξένος, δέν εἶναι δυσεύρετος. Ὅλοι ἔχουμε πρόσβαση στόν θεῖο σπόρο, στόν λόγο, δηλαδή, τοῦ Θεοῦ, καί ὅλοι ἔχουμε εὐθύνη γιά τή σπορά του στή δική μας ψυχή.

Ὁ Χριστός δέν τόν σπέρνει ἐκβιαστικά στήν ψυχή μας οὔτε πιέζει κανέναν νά τόν δεχθεῖ. Ἀφή-νει μάλιστα σέ ἐμᾶς τήν εὐχέ-ρεια νά τόν ἀξιοποιήσουμε, δίδο-ντας του τή δυνατότητα νά βλα-στήσει καί νά ἀναπτυχθεῖ, ἐφόσον ἐμεῖς

προετοιμάσουμε στήν ψυχή μας τό γόνιμο ἔδαφος πού θά τόν δεχθεῖ, μαλακώνοντας τή σκληρό-τητα πού δημιουργοῦν τά πάθη καί οἱ κακίες μας καί ἀπομακρύνοντας τά ἀγκάθια καί τά ποικίλα παράσιτα πού τόν συμπνίγουν καί δέν τόν ἀφήνουν νά αὐξηθεῖ καί νά δώσει τόν ἀπαιτούμενο καρπό.

Τή συμβολή τοῦ κάθε ἀνθρώπου στήν καλλιέργεια καί καρποφορία τοῦ θεῖου σπόρου τόνισε ὅμως καί ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, ἐπισημαίνοντας συγ-χρό-νως καί ἕναν βασικό παρά-γο-ντα γιά τήν πνευματική καρπο-φο-ρία. Τί μᾶς εἶπε ὁ ἀπόστολος Παῦλος;

«Ὁ σπείρων φειδομένως φειδο-μέ-νως καί θερίσει, καί ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καί θερί-σει».

Ἐκεῖνος, λέγει ὁ ἀπόστολος, ὁ ὁποῖος σπέρνει στό χωράφι του τόν σπόρο μέ φειδώ, μέ τσιγκουνιά, ὅποιος σπέρνει δηλαδή λιγοστό σπόρο, αὐτός θά θερίσει καί λίγους καρπούς. Ἀντίθετα αὐτός πού σπέρ-νει ἀπλόχερα, αὐτός θά θερί-σει πλουσίους καρπούς, διότι στή σπορά του θά ἔχει τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ τόν «ἰλαρόν δότη», αὐτόν πού προσφέρει μέ διά-θεση καί ἀγάπη.

Τί σημαίνουν ὅμως γιά μᾶς οἱ λό-γοι αὐτοί τοῦ ἀποστόλου Παύλου;

Σημαίνουν ὅτι ἀνάλογα μέ τήν προσπάθεια πού καταβάλλει ὁ καθέ-νας μας γιά τήν πνευματική καλ-λιέρ-γεια τῆς ψυχῆς του, θά εἶναι καί τά ἀποτελέσματα. Ὅποιος ἀρ-κεῖται στήν ἐλάχιστη προσπάθεια, ὅποιος δέν ἀνοίγει τήν ψυχή του γιά νά δεχθεῖ ἄφθονο τόν σπόρο τοῦ Θεοῦ, ὅποιος θεωρεῖ ὅτι δέν χρειάζεται νά πηγαίνει π.χ. καί κάθε Κυριακή στήν ἐκκλησία ἢ νά προ-σεύ-χεται καθημερινά ἢ νά μελετᾷ τόν λόγο τοῦ Θεοῦ ἢ νά ἀκούει μία πνευματική ὁμιλία ἢ ἕνα κήρυγμα, γιατί ἔχει ἄλλες δουλειές καί ἄλ-λες ὑποχρεώσεις, καί δέν ἔχει πολύ χρόνο νά διαθέσει γιά τήν ψυχή του, αὐτός ἄς μήν ἀπορεῖ, γιατί δέν προοδεύει πνευματικά. Ἄς μήν ἀπο-ρεῖ, γιατί δέν βλέπει στήν ψυχή του τούς πνευματικούς καρπούς, δέν βλέπει τίς ἀρετές τίς ὁποῖες ἐπιδιώκει καί τή χαρά τήν ὁποία προσφέρει ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀντίθετα, ὅποιος σπείρει «ἐπ' εὐ-λο-γίαις», δηλαδή ὄχι μόνο δέχεται μέ χαρά στή ψυχή του τόν θεῖο σπό-ρο, ἀλλά καί φροντίζει νά δέχεται ὅσο τό δυνατόν περισσό-τερο καί νά τόν περιποιεῖται μέ τόν πνευματικό του ἀγώνα, μέ τήν προ-σευ-χή, μέ τή μελέτη, μέ τή μυστηριακή ζωή, μέ τά καλά ἔργα, αὐτός θά ἔχει καί τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στή ψυχή καί στή ζωή του καί θά βλέπει τήν προσπάθειά του νά τελεσφορεῖ.

Αὐτό ἔκανε καί ὁ προστάτης τῆς ἐνορίας σας, ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς καί μυροβλύτης Δημήτριος, τοῦ ὁποῖου τή μνήμη θά ἐορτάσουμε καί θά

πανηγυρίσουμε μεθαύριο.

Τί έκανε ό άγιος Δημήτριος; Έσπειρε τόν σπόρο τοῦ θείου λό-γου άφθονο όχι μόνο στην ψυχή του, αλλά και στίς ψυχές τῶν νεαρῶν Θεσσαλονικέων, τούς όποι-ους συγκέντρωνε στίς υπόγει-ες στοές τῆς Καταφυγῆς στή Θεσ-σα-λονίκη, καθώς τότε ή χριστι-α-νική πίστη και διδασκαλία άπαγο-ρευόταν από τούς νόμους τῆς ρω-μαϊ-κῆς αὐτοκρατορίας, χωρίς νά φοβάται και χωρίς νά υπολογίζει τόν κίνδυνο τόν όποιο διέτρεχε.

Και δέν έσπειρε ό άγιος Δημήτριος μόνο τόν σπόρο τῆς πίστεως, αλλά έγινε και ό ίδιος σπόρος, προσφέ-ροντας τόν έαυτό του θυσία για τήν άγάπη και τήν πίστη τοῦ Χριστοῦ, στην όποία είχε καθο-δη-γήσει και πολλούς, μεταξύ τῶν όποίων και τόν άγιο μάρτυρα Νέ-στο-ρα και τόν άγιο Λοῦπο και τίς άγίες Άγάπη, Ειρήνη και Χιονία, πού ήταν όλοι αὐτοί μαθητές του, νέα παιδιά τότε στή Θεσσαλονίκη.

Δέν δειλίασε ό άγιος Δημήτριος ένώπιον τοῦ μαρτυρίου, δέν σκέ-φθηκε τή ζωή του, δέν υπολόγισε τό άξίωμά του και τίς τιμές τοῦ κό-σμου και τῶν ανθρώπων. Αντίθε-τα, προσέφερε τόν έαυτό του μέ χαρά στόν Χριστό, και μέ τό μαρτύριό του έγινε σπόρος, πού τοῦ χάρισε τήν αιώνιο ζωή στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, αλλά χάρισε μέ τήν εύλογία τοῦ Θεοῦ και άμέτρη-τες δωρεές και εύεργεσίες και στή Θεσσαλονίκη και σέ όσους προσ-φεύ-γουν σ' αὐτόν και επικαλοῦ-νται τή βοήθειά του, και ιδιαίτερα έδώ σέ σᾶς, πού τόν έχετε προστάτη στην ένορία σας.

Άς διδαχθοῦμε, λοιπόν, και έμεῖς από τό παράδειγμα τοῦ άγίου μεγα-λομάρτυρος Δημητρίου και ᾶς έχου--με άνοικτή τήν ψυχή στόν θεῖο σπόρο, αλλά και ᾶς εῖμεθα πρόθυμοι νά προσφέρουμε στόν Θεό μέ χαρά ό,τι έχουμε και ό,τι μπορούμε. Και Έκεῖνος θά μᾶς χαρίζει τήν εύλογία και τή χάρη του για νά απολαμβάνουμε και έμεῖς πλουσίους τούς καρπούς τῆς προσπάθειας μας και νά απο-λαύ-σουμε τελικά αὐτό πού εῖναι και τό ζητούμενο, νά απολαύσουμε τήν αιώνιο ζωή μαζί μέ τόν μεγαλομάρτυρα άγιο Δη-μήτριο και μέ όλους τούς άγίους τῆς Έκκλησίας μας πού έγιναν σπορεῖς τοῦ θείου λόγου αλλά έγιναν και οἱ ίδιοι σπόροι, για νά βλαστήσει και νά καρποφορήσει ό λόγος τοῦ Θεοῦ.

© GerBekes IMBNK

[Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε εδώ](#)